

PETER, FORNÆGTELSEN

Af Ruben Dalsgaard, præst v. Silkeborg Oasekirke

De anholdt [Jesus] og førte ham bort, hen til ypperstepræstens hus; men Peter fulgte efter på afstand.

Lukas 22. v.54-57 + v.60-62

Jeg har altid været stærk. Lige siden jeg var lille en dreng, kunne jeg vinde over de andre, når vi lagde arm eller kæmpede. Jeg endte altid ovenpå, mens de andre bad om nåde. Jeg har også altid været modig. Det var mig, der turde drille de romerske soldater med at kaste sten mod dem fra et skjul eller stjæle deres madpakke.

Derfor har jeg altid været leder i flokken. En, som de andre fulgte efter.

Men en dag kom Jesus forbi min fiskerbåd, og han kiggede på mig og sagde: "Følg mig", og siden da har jeg været sammen med Jesus hver dag, og det har været det bedste nogensinde. Jeg elsker at være sammen med Jesus, tiden sammen med ham flyver bare afsted. Der er altid nye eventyr, og det er altid godt bare at hænge ud omkring ham.

Jesus lagde også mærke til min styrke og mit mod. Han gav mig tilnavnet "klippen" og sagde, at han vil bygge sin kirke på den klippe. Han tænkte virkeligt, at jeg var noget særligt! Jeg begyndte at se en fremtid for mig, hvor jeg skulle udrette noget stort.

Men det er slut nu. Jeg fejlede. Da det virkeligt gjaldt, svigtede mit mod.

Jesus havde egentligt forudsagt, at det ville ske. Han sagde: "I kommer alle til at svigte", men jeg protesterede og sagde: "Om så alle de andre svigter, så svigter jeg dig ikke! Jeg vil dø for dig, Jesus!" Men Jesus svarede: "Peter, inden det bliver morgen og hanen galler, vil du fornægte mig tre gange". Jeg blev rasende. Troede Jesus ikke længere på mit mod? Var jeg holdt op med at være "klippen"? Jeg skulle vise ham, at han tog fejl.

Men han fik ret. Jeg svigtede. Fuldstændigt.

Soldaterne tog ham med til ypperstepræstens hus. Jeg sneg mig med på afstand. Jeg gik ind i gården, og hen til bålet, hvor folk stod og varmede sig. Jeg kunne se Jesus stå der lidt væk, med hænder og fødder i lænker, mens de forhørte ham. Jeg havde ingen anelse om, hvad jeg skulle gøre ved det hele. Mens jeg stod og kæmpede for at komme i tanke om en god plan, kiggede en af tjenestepigerne pludselig på mig og sagde: "Ham der var også sammen med Jesus". Det kom som et chok. Jeg anede ikke, hvad jeg skulle sige, og så fløj det bare ud af mig: "Nej, jeg ved overhovedet ikke, hvem han er!"

EMNEGALLERIET – PETER, FORNÆGTELSEN

Jeg vidste, at det var forkert. Jeg skulle have sagt, at jeg var en discipel af Jesus. At han var min bedste ven og største forbillede, det bedste, der nogensinde er sket for mig. Var. Jeg *var* hans discipel. Han *var* min bedste ven. Nu er det slut, for jeg har svigtet ham. Og så skete det igen. Lidt efter. En mand så på mig og sagde: "Du er også en af dem!". Mit hjerte bankede og mit hoved slog klik, og det eneste jeg kunne få over mine læber var: "Vel er jeg ej, din idiot".

Jeg er verdens største kujon. Jeg er ikke længere klippen.

Jeg stod i gården. En hel time. Mine tanker fór rundt. Jeg skammede mig, som jeg aldrig har skammet mig før. Samtidig kæmpede min hjerne med at finde på den plan, der skulle befri Jesus, og få os begge ud fra det rædselsfulde sted. Jeg kunne stadig nå at bevise for Jesus, at jeg var stærk og modig. At jeg kunne holde mit ord og ikke svigte ham.

Men nu er det for sent. Endnu en mand kom og sagde, at jeg var sammen med Jesus. Mine øjne blev fyldt af tårer, for jeg vidste, at jeg ikke havde modet til at sige "ja". Jeg turde simpelthen ikke. Jeg bandede og nægtede, at jeg kendte Jesus.

Og så galede hanen. Tiden var gået.

Jeg havde fornægtet Jesus tre gange. Ikke bare en, ikke bare to, men tre gange! Jeg løb udenfor, og her står jeg nu med øjnene fulde af tårer. Det er slut nu, det ved jeg. Jeg har skuffet ham og alle de andre disciple.

Der er ikke længere nogen fremtid for mig sammen med Jesus.

